

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Jana Jiráska, Ph.D., a JUDr. Terezy Matuškové, ve věci

žalobkyně: **L. T. Q. A.,**
bytem X
zastoupená advokátkou JUDr. Bc. Marcelou Lafek
sídlem Národní 416/37, Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha

o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu v řízení o žádosti žalobkyně podané dne 19. 11. 2024 o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky ve formě zaměstnanecké karty vedeném pod sp. zn. OAM-77808/ZM-2024,

takto:

- I. Žalovaný je povinen rozhodnout o žádosti žalobkyně podané dne 19. 11. 2024 o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky ve formě zaměstnanecké karty vedené pod sp. zn. OAM-77808/ZM-2024 ve lhůtě patnácti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 12 140 Kč ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci rozsudku k rukám advokátky JUDr. Bc. Marcely Lafek.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhá, aby soud žalovanému uložil povinnost rozhodnout v řízení o její žádosti podané dne 19. 11. 2024 o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky ve formě zaměstnanecké karty vedeném pod sp. zn. OAM-77808/ZM-2024.

II. Shrnutí žaloby a vyjádření žalovaného

2. Žalobkyně uvedla, že dne 19. 11. 2024 podala žádost o vydání zaměstnanecké karty. O žádosti nebylo doposud rozhodnuto, přestože lhůta pro vydání rozhodnutí marně uplynula. Žalobkyně podala žádost o opatření proti nečinnosti k nadřízenému správnímu orgánu. Nadřízený správní orgán vydal opatření proti nečinnosti, kterým žalovanému přikázal, aby ve věci vydal rozhodnutí do 60 dnů od doručení opatření proti nečinnosti. Náhradní lhůta pro vydání rozhodnutí marně uplynula dne 4. 8. 2025. Do dne sepsu žaloby nebyla žalobkyně vyrozuměna o možnosti převzetí zaměstnanecké karty, nebylo jí doručeno rozhodnutí o žádosti a v evidenci přístupné z webové stránky frs.gov.cz je u její žádosti stále uvedeno – ve stavu zpracovává se. Žalobkyně tak vyčerpala veškeré prostředky, které jí zákon na ochranu před nečinností správního orgánu přiznává, a přesto tento postup nevedl k nápravě. Žalobkyně proto navrhuje, aby soud žalovanému uložil povinnost rozhodnout o její žádosti do patnácti dnů od právní moci rozsudku.
3. Žalovaný popírá oprávněnost podané žaloby a navrhuje její zamítnutí. Má za to, že v daném případě nebyl a není nečinný. Žalovaný souhlasí s tvrzením žaloby, že dne 3. 6. 2025 mu bylo uloženo, aby rozhodnutí vydal do 60 dnů. Žalovaný pro účely řízení zkoumal, zda žadatelka splňuje podmínky, které zákon stanoví pro udělení tohoto druhu pobytu. Veškeré provedené úkony a obstarané doklady jsou součástí spisu. Naposledy bylo ve věci nařízeno seznámení se spisem na 28. 8. 2025, účastníci se však nedostavili a zatím ani nepředložili případné návrhy. Věc je již bezprostředně před jejím vyřízením, a proto žalovaný považuje další řízení o žalobě za bezpředmětné.

III. Posouzení věci

4. Žaloba byla podána včas (§ 80 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní /dále jen „s. ř. s.“/). Rovněž další podmínka pro podání nečinnostní žaloby dle § 79 odst. 1 s. ř. s., spočívající v bezvýsledném vyčerpání prostředků ochrany proti nečinnosti, které měla žalobkyně k dispozici, byla splněna. Tímto prostředkem ochrany je v nyní posuzovaném případě opatření proti nečinnosti ve smyslu § 80 odst. 4 písm. a) správního řádu.
5. Soud za splnění podmínek pro rozhodnutí ve věci bez nařízení ústního jednání (§ 51 odst. 1 s. ř. s.) shledal, že žaloba je důvodná.

6. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.
7. Podle § 169t odst. 6 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, rozhodne o žádosti ministerstvo ve lhůtě do 60 dnů ode dne podání žádosti o vydání zaměstnanecké karty; ve lhůtě 90 dnů ode dne podání žádosti o vydání zaměstnanecké karty ve zvlášť složitých případech, nebo pokud ministerstvo požádalo o vydání závazného stanoviska Úřad práce České republiky.
8. Soud z obsahu správního spisu zjistil, že žalobkyně uplatnila u Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „Komise“) návrh na vydání opatření proti nečinnosti, na základě kterého Komise ve smyslu § 80 odst. 4 písm. a) správního řádu dne 3. 6. 2025 žalovanému opatřením proti nečinnosti přikázala, aby ve věci vydal rozhodnutí do 60 dnů od doručení daného opatření proti nečinnosti.
9. Ze správního spisu a z vyjádření žalovaného vyplývá, že o žádosti žalobkyně dosud rozhodnuto nebylo. Je přitom zjevné, že lhůta pro rozhodnutí o žádosti žalobkyně, stanovená v § 169t odst. 6 písm. d) zákona o pobytu cizinců, jakož i lhůta následně stanovená Komisí v opatření proti nečinnosti, uplynula.
10. Jelikož Komise shledala žalovaného nečinným opatřením proti nečinnosti, nebude se soud zabývat otázkou, zda byl žalovaný ke dni vydání uvedeného opatření skutečně nečinný. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 12. 2012, č. j. 2 Ans 14/2012-41, přijme-li nadřízený správní orgán opatření proti nečinnosti, je tím presumován fakt, že správní orgán byl nečinný, a správní soud již není oprávněn tento závěr přehodnocovat. Soud tudíž vychází z předpokladu, že žalovaný byl ke dni vydání opatření proti nečinnosti nečinný, a bude se dále zabývat otázkou účelnosti přijatého opatření proti nečinnosti – jinými slovy, zda žalobkyně vyčerpal prostředky ochrany proti nečinnosti správního orgánu bezvýsledně.
11. V této souvislosti soud posoudil přiměřenost stanovené lhůty k vydání rozhodnutí o žádosti žalobkyně a dospěl k závěru, že žalobkyně vyčerpal prostředky ochrany proti nečinnosti bezúčelně, neboť žalovaný ani ve lhůtě stanovené Komisí (tedy v dalších 60 dnech) nerozhodl.
12. Žalovaný blíže neupřesnil, z jakého důvodu úkony, o kterých soud informoval ve svém vyjádření k žalobě, neučinil již v rámci lhůty stanovené pro rozhodnutí o žádosti zákonem o pobytu cizinců či alespoň ve lhůtě dodatečně stanovené Komisí v opatření proti nečinnosti. Pozdější dílčí aktivita žalovaného tak nemůže zhojit nečinnost, která řízení o žádosti žalobkyně provází.
13. Soud tedy shledal žalobu důvodnou, a proto žalovanému podle § 81 odst. 2 s. ř. s. uložil povinnost rozhodnout o žádosti žalobkyně o vydání zaměstnanecké karty ve lhůtě 15 dnů

od právní moci rozsudku. Tuto lhůtu považuje soud za přiměřenou, neboť sám žalovaný uvedl, že věc je již k rozhodnutí připravena.

IV. Náhrada nákladů řízení

14. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Ve věci byla úspěšná žalobkyně, která má proto nárok na náhradu nákladů řízení, sestávajících ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 2 000 Kč a z nákladů právního zastoupení. Žalobkyni přísluší náhrada nákladů řízení za zastoupení advokátkou v rozsahu dvou úkonů právní služby po 4 620 Kč [převzetí věci, podání žaloby (za podanou repliku soud náhradu nákladů řízení žalobkyni nepřiznal, neboť obsahuje skutečnosti v žalobě již uvedené)] podle § 11 odst. 1 písm. a), d) a § 9 odst. 5 ve spojení s § 7 bodem 5. vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění účinném k 1. 1. 2025 (dále jen „advokátní tarif“), včetně dvou paušálních náhrad hotových výdajů po 450 Kč dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Zástupkyně žalobkyně není plátcem DPH. Celkem tedy činí náhrada nákladů řízení částku 12 140 Kč, kterou je žalovaný povinen uhradit žalobkyni k rukám její zástupkyně do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 29. 9. 2025

Petr Šebek v. r.
předseda senátu